

30/89

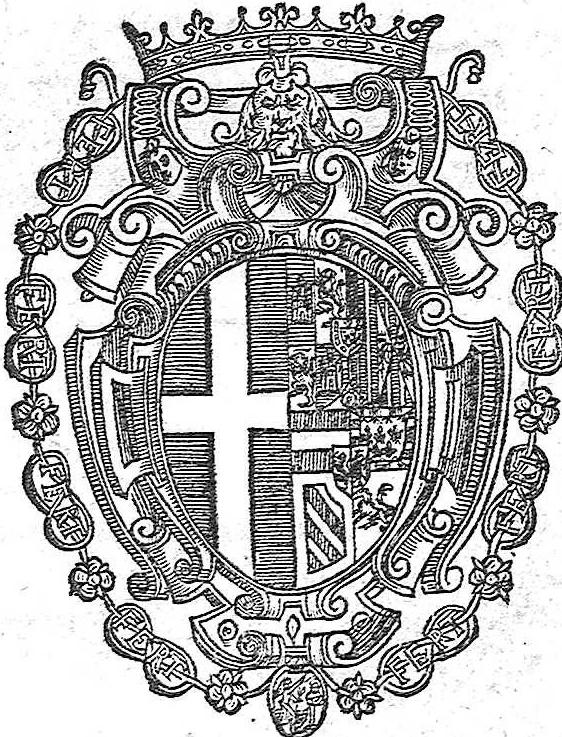
Rg 2-11

30-8-19

ISIDORI
HISPALENSIS
EPISCOPI.

SENTENTIARVM LIBRI III.
EMENDATI, ET NOTIS ILLVSTRATI
Per Garsiam Loaysa:

TAVRINI, Apud Io. Baptis̄am Beuilaquam, MDXCIII.

Ex Sacroſancte Inquisitionis permifſu.

A O D e

2 M 8

8 C O

8 A K E

8 C O

8 C O

8 C O

8 C O

8 C O

8 C O

8 C O

8 C O

8 C O

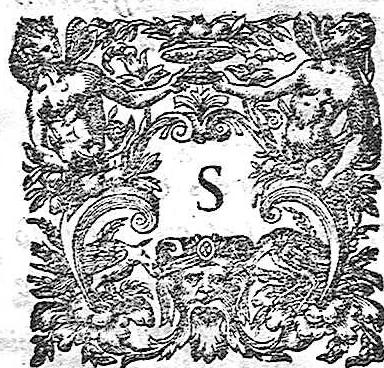
8 C O

8 C O

8 C O

PHILIPPO
HISPA NIARVM
PRINCIPI.

Garsias Loaysa. S. P. D.

CIENTIAM mo-
rum , quam ^{ignorantiam}
Graci appellant , à
iuenilis etatis ar-
dore , & inconstan-
tia alienam esse sa-
pientes physici do-
cent , verum in vi-
ris principibus alia est conditio : ijs enim
virtus ante diem contingit , præsertim Chri-
stiana fide , & religione imbutis , qua appe-
titiones rebellantes , in adolescentia flore
molliscentur , & humani mores , diuinis in-
stitutis , in officio retinentur . Noverat id
aptius is , qui adolescenti scripsit , iuuenilia
desideria fuge , sectare vero iustitiam , fi-

Paulus 2:
ad Tim. c. 2.

A 2 dem

dem, charitatem, & pacem, cum ijs, qui
 invocant dominum, de corde puro. Unde
 incundissime Princeps hos libros sententia-
 rum, à D. Isidoro, sanguine Gotto Regio
 orto Episcopo Spalensicon scripros tibi in hac
 atate dicandos censui, quos adhibitis M.
 S.S. CC. emendaui, & notis obscuris lo-
 cis aliquam lucem, & nouis erratis uetus
 statem dedi. In illis uniuersum officium
 Christianum leges, quo animum ad omne
 virtutis genus informabis; ut adolescen-
 tiam honestè, & splendide possis agere, à li-
 bidinibus arcere, & in labore, & animi
 patientia literarumq; meditatione sedulo
 exercere, ut in prouida senecta, in amore
 rerum diuinarum summa cum autoritate,
 & expectatione conquiescas. Duacum sint
 via, quibus ad sapientia regiam tendimus
 vox, & lectio, in utraque te laborare cupio.
 Cum enim sis ad humani imperij fastigium
 vocatus, principatu adepto, debes orbem
 tibi subditum difficulti disciplina regendi, ad
 tranquillam viuendi rationem, seu in por-
 tum tutissimum dirigere; quod prasidio di-
 uino fretus, consequeris, si ad preceptoris

vocem

5

vocem, et librorum lectionem, quod potissimum est usum rerum addideris, quem à sapientissimo, potentissimoque patre tuo, veluti à regendi peritissimo artifice cognosces; cui melius, quam Portio conuenit illa nobilis M. Ciceronis exclamatio. O te fælicem, à quo rem improbam petere nemo audet, simulque addisces fortuna amplitudine, hoc uno animum mutari, ut prodesse populis, tantum possis,
quantum optimo imperio.

velis. Vale.

I N D E X C A P I T U M
Q V Ä I N P R I M O L I B R O
C O N T I N E N T U R.

V O D Deus summus, & incommutabilis sit. Cap. 1.	fol. 1
Quod immensus, & omnipotens sit Deus. Cap. 2. fol. 3.	fol. 1
Quod inuisibilis sit Deus. Cap. 3.	5
Quod ex creaturae pulchritudine agnoscatur creator. Cap. 4.	6
Quod ex usu nostro quadam species ad Deum referantur. Cap. 5.	7
Quod ex rerum inferiorum similitudine, & humanis moribus fi- guratur Deus. Cap. 6.	8
Quod non secundum essentiam, sed secundum similitudinem spe- cies dicuntur ad Deum: neque pro substantia & proprietate, sed pro efficientijs causarum rerum species in ipso describuntur. Cap. 7.	9
Quod Deo nulla temporum successio ascribatur. Cap. 8.	10
De temporibus. Cap. 9.	11
De mundo. Cap. 10.	12
Vnde malum. Cap. 11.	13
De Angelis. Cap. 12.	18
De homine. Cap. 13.	21
De Anima ceterisque sensibus. Cap. 14.	29
De sensibus carnis. Cap. 15.	31
De Christo. Cap. 16.	33
De sancto Spiritu. Cap. 17.	36
Delege. Cap. 18.	41
	44

De

<i>De ecclesia, & hæresibus. Cap. 1.</i>	47
<i>De hæreticis. Cap. 2.</i>	49
<i>De gentilibus. Cap. 2.</i>	51
<i>De differentia testamentorum. Cap. 2.</i>	53
<i>De symbolo, & oratione. Cap. 2.</i>	54
<i>De Baptismo, & communione. Cap. 2.</i>	55
<i>De septem regulis. Cap. 2.</i>	57
<i>De martyrio. Cap. 2.</i>	59
<i>De sanctorum miraculis. Cap. 2.</i>	64
<i>De Antichristo, & eius signis. Cap. 2.</i>	66
<i>De Resurrectione. Cap. 2.</i>	68
<i>De iudicio. Cap. 3.</i>	69
<i>De Gehenna. Cap. 3.</i>	72
<i>De panis imperium. Cap. 3.</i>	73
<i>De gloria sanctorum. Cap. 3.</i>	75
<i>Notæ, & emendationes in librum primum sententiarum Divi Isidori.</i>	76

I N D E X C A P I T U M

Libri Secundi.

D <i>E sapientia. Cap. 1.</i>	146
<i>Defide. Cap. 2.</i>	148
<i>De Charitate. Cap. 3.</i>	151
<i>De spe. Cap. 4.</i>	152
<i>De gratia. Cap. 5.</i>	153
<i>De prædestinatione. Cap. 6.</i>	156
<i>De Conuersis. Cap. 7.</i>	158
<i>De Primordijs Conuersorum. Cap. 8.</i>	161

De

I N D E X

Aeterna vita quo modo à contemplatiua differat, & quid ad contemplatiua conferat. 303.1 & in seq.
Alienos esse à Deo quibus hoc seculum ad omne commodum, prosperatur. 306.2.
Arbitrium liberum sine gratia Diuina nihil boni potest. 154.4. & in seq.
Admissa quisque sic defleat, ut iterum flenda non commitrat. 180.4.
Aduersus conuicta lingua fortitudo adhibenda est patientie. 200.24.
Aliquando utrilibet peccatur in minimis viis ut maiora utrius caueantur. 207.5.
Acceptio nannerum præuaricatio veritatis est. 368.3.
Adam, & Eva an simul creati. 30.3.
Adam, & Eva an ad imaginem creati sint. 30.4. & seq.
Amicus fraudulentus cito per aduersa patet. 326.1.
An pro fidelibus flendum sit. 387.11.

B

Bonorum exempla multum profundunt ad correctionem mortalium. 166.1.
Bonum est propria delicta semper habere ante oculos. 191.1.
Bene sibi conscius non meruit aliena lingua mendacium. 202.9. & in seq.
Bonum agere nihil prodest, cui malum est admixtum. 211.5.
Bonis operis inchoatio non debet cito propalari. 317.8. & in seq.

C

Christi incarnatio pacem, inter homines, & angelos fecit. 28.24. & in seq.
Christus quo modo agnus, leo aut serpens esse dicatur. 9.1.
Christus in forma serui, seruus, & in eadem hominum Dominus. 36.3.
Christus unus, & idem in humanitate, & deitate est. ibid. 4.
Christus quo modo à Patre, & Virgine matre differat. 37.5. & in seq.
Christus in coelum ascendens abest carne, sed praesens est maiestate. 40.17.
Christus non tantum à patre, sed etiam à Spiritu sancto missus est. 41.4.
Christus via est. 5.24.
Communio corporis, & sanguinis nihil pro-

dest ijs, qui sceleratè vivunt in Ecclesia. 56.7.
Crescit sanctorum gloria dum debita damnentur impij poena. 75.3.
Charitas in dilectione Dei, & proximi constat. 152.7.
Cognitio unde dicatur. 35.6.
Cuius doctrinam quisque sequitur eius, & filius dicitur. 50.6. & in seq.
Confessio hominis non est humanæ virtutis. 153.2.
Conuersi cuiusque profectus triplex. 159.7.
Conuersis conductus loci mutatio. 166.7.
Compunctionis cordis quid. 169.1.
Compunctionis duplex. ibid. 3.
Canis conuersus ad vomitum est poenitens ad peccatum. 179.2.
Culpa cito corrigitur, quæ cito cognoscitur. 190.10.
Cogitationes nostræ mala nos occidunt. 193.4.
Cogitationes mala suggestionis præuenire non est nostri arbitrij, est tamen in nobis ne diutius in animo hærent. 193.8. & in seq.
Continentia datur à Deo. 223.1.
Castitas securitas est mentis, & sanitas corporis. 223.5.
Coniugia, & potestates per se bonæ sunt per ea vero, quæ certa ea sunt, mala existunt. 225.14.
Cupiditas, omnium malorum mater est. 226.4. & in seq.
Cibandus est veater ut contineat animam non ut corrumpat.
Ciborum non qualitatem, sed cupiditatem esse cauendam. 231.12.
Concordia malorum contraria est concordia bonorum. 328.2.
Casus cuiusque tanto periculosior est, quanto prius altior fuerat. 333.5.
Capite languente cætera corporis membra inficiuntur. 338.4.
Coruus dum suos pullos videt albi coloris non nutrit. 345.5.
Crimen in rebus non est, sed in vsu agentis. 378.12.
Creator ex creaturis cognoscitur, & quomodo. 6.2.
Creatura nulla mala est. 19.2.
Creatuæ non septies à Deo visa, & laudata. 17.16.
Conuersus quis dicendus. 436.15.

Christianus figmenta poetarum legere non
debet. 299. 2. & in seq.
Cito est ignoscendum ei qui veniam petit.
324. 3.
Corde ore, & factis loquimur. 199. 19. &
in seq.

D.

Deu s summum bonum est. 1. 1.
Dei immortalitas eius est incommuta
bilitas. 1. 2.
Deus opus, & non consilium mutat. 2. 4.
Deus non est aliud à sua pulchritudine, aut
magnitudine. 2. 5.
Deus cur mala esse permiserit. 19. 5.
Deus simplex quo modo dicendus. 2. 6.
Deus cœlum, & terram implet, non vt ab ijs
contineatur, sed vt ea contineat. 3. 1.
Deus cùm sit vñus, vbique tamen est totus.
ibidem.
Deus quo modo in omnibus, & extra om-
nia. 3. 3.
Deus quo modo perfectus. 4. 4.
Deus non est localis, & tamen localiter in
sanctis suis ambulat. 4. 5.
Deus quo modo quantitatē, aut qualita-
tem habere dicatur. 4. 6.
Dei essentia quo modo sciri dicatur. 5. 2.
Deus nostro tantum, loquendi, vñu zelare,
aut dolere, aut moueri dicitur. 7. 1.
Deus quo modo infirmati humanæ con-
sulat. 8. 2. & in seq.
Dei os vnigenitus eius est. 10. 3.
Dei vestigia, quæ. 11. 4.
Deus pro creatione mundi non est mutatus.
14. 3. & in seq.
Deus in corde respicit fidem. 149. 6.
Dei dilectio morti comparatur. 151. 4.
Dei præcepta, qui contemnit, Deum non di-
ligit. 151. 9.
Deus interdum nobis peccantibus sua dona
non distrahit. 153. 1.
Deus dicitur afferre ab homine donum,
quod non habuit, id est, quod accipere nō
meruit. 156. 13. & in seq.
Deus virtutes Sanctorum nobis ad imitan-
dum proponit. 167. 5.
Deus vnumquemque de suo fine, non de vita
præterita iudicat. 176. 6. & 8.
Deus non nullos ita despicit, vt deplorare
mala sua non possint, etiam si velint. 177.
1. & in 5.

Deus quæ deserit dæmones suscipiunt. 177. 3.
Dei iram dum viuimus vitare possumus.
185. 8.
Deus parcit impijs in hac vita, & non pareit
electis, non tamen parcer impijs. 263. 6.
Deus quem diligit plus corripit, si pecca-
uerit. 263. 10. 12. 13.
Deus tribus modis quos voluerit, percutit.
264. 3.
Deus plerumque flagellat hominem ante
peccatum ne malus sit. 269. 4.
Divina persequitio omnis aut est emenda-
tio præsentis vitæ, aut initium pœnae se-
quentis. 266. 7.
Dei visitatio, nec semper in bonum, nec sem-
per in malum sumitur. 268. 3.
Dei seruum sine intermissione legere, orare,
& operari oportet. 312. 5.
Dei seruus nulla aduersitate frangitur. 63. 1.
Deo cuncta parent, hominibus vero latent.
157. 2. & in seq.
Diabolus cur animal, aut serpens, aut alius
esse dicatur. 276. 25. & in seq.
Diabolum intrare in montem alicuius, &
inhabitare sunt diuersa. 277. 26.
Diaboli esca electa bonorum interitus.
278. 28.
Diaboli os verba eius sunt. 278. 30.
Diaboli verba sunt eius inspirationes oculi
tæ. ibid.
Diabolus nunquam cessat aduersus homi-
nem iustum. 279. 32. & in seq.
Diabolus quo modo homines in somno ve-
xare soleat. 280. 1. & in seq.
Diabolus cogitationes curarum secularium
ingerit quando orante inspexerit. 286. 12.
Dæmones cum luxuriosis, & superbis maio-
rem familiaritatem habent. 218. 4. & in
sequen.
Diabolus non amplius tentat electos quam
Dei voluntas permittit. 271. 3.
Diaboli omnis voluntas iniusta est, pote-
stas tamen omnis iusta. ibid. 4.
Diabolus non est immissor, sed incensor po-
tius vitiorum. 272. 5.
Diabolus sanctos omnes non tenendo pos-
sider, sed tentando persequitur. 274. 16.
Diabolus tum acrus fœur, cum se virtute Di-
uina expellendum cognoscit. 275. 17.
Diabolus eodem modo hic homines deci-
pit quo primus parentes in paradiso. ibid.
20. & in seq.
Diabolus prius de cœlo cecidisse creditur,

quām homo crearetur. 23. 7.
 Diabolus quare non petit veniam. 23. 9.
 Diabolus, & homo per superbiam ceciderunt. 23. 8.
 Diabolus ante omnem creationem angelorum conditus est. 22. 4.
 Diabolus inter angelos principatum habuit. 22. 5.
 Diabolus tanto erit crudelior quanto prius finis mundi est. 67. 8. & in seq.
 Duo sunt circa dilectionem proximi consideranda. 32. 1.
 Doctoris virtus vera doctrina sēpē vilescit. 33. 1. & in seq.
 Doctores, qui bene docent, & malè vivunt sunt tanquam tinniens. 33. 4. & in seq.
 Doctores per quos iustitia docetur, ipsi sapientius grauius peccant. 33. 1.
 Doctoris prædicatio operibus confirmanda. 33. 2. & in seq.
 Doctor Ecclesiasticus doctrina, & vita clarissime debet. 33. 1.
 Doctor bonus humilitate seruat disciplinam & per eam non incurrit superbiam contra malos. 34. 1.
 Doctores iracundi disciplinæ modum immanitatem crudelitatis cōvertunt. 34. 1.
 Doctores superbi vulnerare potius quam sanare norunt. 34. 6.
 Doctrina vna eademque non est omnibus adhibenda. 34. 1. & in seq.
 Deteriores sunt qui vitam, & mores corripunt quam qui fortunas deripiunt. 33. 5.
 Doctores boni debent prius laudare quam corriger eos, qui corrigiendi sunt. 34. 8.
 Dispensator nō debet esse prodigus. 34. 2. 1.
 Diu hic vivere vtrum augmentum an detrimentum sit dicendum. 38. 4.
 Dies prior factus angeli sunt. 16. 13.
 Duplex daminorum pena est. 72. 1.
 Debilitas nimia corporis etiam vīm vīres frangit. 237. 15.
 Diues securis esse non vult, pauper vult. 378. 14.
 Diuites, qui bene, aut malè vīuntur bonis. 378. 15.
 Diuites grauiter Deum offendunt, qui diuitijs malè vīuntur. 379. 1. & in seq.
 Diuīsio, & pugna in hominis anima poenitentia peccati est. 30. 8.
 Dum vīni corripitur, plurimi emendantur, sicut per vīni licentiam plurimi periclitantur. 352. 14.

E Leemosinæ opera peccata extinguit. 381. 10.
 Eleemosina multis modis fit. 381. 11.
 Eleemosina vna corporalis, spiritualis altera. 381. 15.
 Eleemosina de rapinis fieri non deberet. 383. 17.
 Eleemosinis nulla peccata redimuntur si in peccatis quis voluntariè permanferit. 380. 7.
 Eleemosina non est, quæ gloriæ magis gratia quam misericordia impartitur. ibid. 8.
 Eloquètia forensis canina est facundia. 371. 2.
E fī pietas pro defunctis fidelibus flere impedit, fides tamen vetat. 387. 1.
 Ecclesiaz gemina est pulchritudo, gemina quoque tribulationes. 47. 1. & in seq.
 Ecclesia cur ea miracula non faciat, quæ sub apostolis faciebat. 64. 2.
 Ebrietas ita mentem alienat, ut vbi sit, ne sciat. 232. 2.
 Exempla sanctorum quam vim habeant. 169. 124. *Memor L. annos 11. non nulli*
F ilij Dei perfecta nativitas nec cepit esse, nec deficit. 36. 1.
 Fidei symbolum, & Dominica oratio parvulis pro tota lege sunt habenda. 54. 1.
 Fides non vi, sed ratione, arque exemplis suadetur. 149. 4.
 Fides sine operibus vana. 149. 8.
 Fide tantum multi Christiani sunt, opere non sunt. 150. 13.
 Fraus, & desidia in omni bono opere sunt formidanda. 165. 3.
 Fornicatio carnis adulterium est, fornicatio anime seruitus idolorum est. 22. 1. 18.
 Fornicationis vitium maximum scelus. 22. 21. & in seq.

G emina est prædestination. 156. 1.
 Grauiter delinquunt qui fibiloquentes iurare faciunt. 204. 7.
H ypocrita verba sanctorum habet, vitam non habet. 319. 1. 1. 1. 1. 1.
 Hyp o-

S E N T E N T I A R V M.

Hypocritæ simulatores dicuntur, qui iusti-
non esse quærunt, sed tantum videri cu-
piunt. *ibid.*

Hypocritæ dupliciter dominantur. *320. 5.*

Hypocritæ non semper latent, nam qua-
simulata sunt, diurna esse non possunt.
320. 6.

Hypocritæ in occulto mali sunt, & bonos se
palam ostendunt. *321. 7.*

Hypocritæ iustus arguere prohibetur. *ibi. 8.*

Homo quo modo factus ad imaginem Dei.
10. 1.

Homo quo modo alter mundus esse dica-
tur. *13. 1.*

Homo, & mundus cum crescere videntur,
vterque minuitur. *14. 2.*

Homines non sunt odio habendi, sed eo-
rum virtut. *323. 1.*

Hominis profectus donum Dei est. *153. 3.*

Homo potest omnia fugere præter cor suū.
194. 2.

Homo, qui male agit quamvis humana iudi-
cia subterfugeat, iudicium tamen con-
scientia sua subterfugere non potest.
ibid. 3.

Hominis oculus intentio est eius operis, &
qualis est intentio tale, & opus. *195. 1.*
& in seq.

Homo non virtute, aut sensu corporis, sed
ratione cæteris animantibus præstat. *33. 1.*

Homo omnium rerum naturam continet
29. 1.

Homo propter peccatum traditus est dia-
bolo. *30. 6.*

Hæretici, qui dicendi, & quam ob causam
hæresis fit. *48. 7. & in seq.*

Hæretorum bona opera ijs nihil profund.
49. 2. & in seq.

Hæreticus, & paganus quo modo differant.
50. 4.

Hæreticis baptismus non ad remissionem
peccatorum, sed ad supplicij testimonium
datur. *55. 1.*

I.

Ieiunium est perfectum quando exterior
homo ieiunat, & interior orat. *234. 1.*

Ieiunibus occulta mysteria ecclesiastis
reuelantur. *ibid. 2.*

Ieiunia fortia tela sunt aduersus tentamen-
ta dæmoniorum. *ibid. 3.*

Ieiunium vivificat animam, & occidit cor-
pus. *235. 4.*

Ieiunium, & eleemosina in abscondito fieri
amant. *235. 7.*

Ieiunium cum bonis operibus Deo acce-
ptabile. *ibid. 8.*

Ieiunat bene, qui à malis actibus, & mundi
abstinet ambitionibus. *ibid.*

Ieiunium spenitur, quod vespere delitij
compensatur. *236. 10. & in seq.*

Ieiunium immoderatum esse non debet.
ibid. 13.

Infirmities triplici de causa accidunt cor-
pori. *268. 4.*

Iter pitorum impeditur si unitas iniquorum
non dividatur. *328. 2.*

Iniqui, & peccatores ministerium sacerdo-
tale assequi prohibentur. *334. 1.*

Indicti, & imperitiæ sacerdotali officio pro-
hibentur. *ibid.*

Iudices praui magis lacerat pauperes quam
crudelissimi hostes. *364. 2.*

Iudex, nec stultus, nec improbus esse deber.
364. 4.

Iudex in manu stateram gestare debet.
363. 4.

Iudices boni plerumque prauos ministros
habent. *365. 5.*

Iudices praui tantum de presentis vitæ com-
modis, non etiam de futuris cogitant.
365. 7.

Iudices prauos præferre principum est de-
lictum. *363. 1.*

Iudices quidam irascentes iudicij senten-
tiam in sequitiam vertunt. *366. 2.*

Iudex furiosus verum non attingit. *ibid. 3.*

In iudicio non persona, sed causa confide-
randa. *367. 4.*

Iudicat recte, qui præmium non ab homi-
ne, sed a Deo expectat. *367. 1.*

Iudex non a paupere, sed a diuite facilè cor-
rupitur. *368. 4.*

Iudices facilius perduntur munere, quæ grati-
æ, aut laudis fauore. *ibid. 6.*

Iudicium humanum, timore, cupiditate,
odio, aut amore pervertitur. *ibid. 7.*

Iudices pro molestijs quas plebi inferunt
æternio incendio cremabuntur. *371. 2.*

Impius grauius torquetur aggerendo com-
moda, quam iustus tollerando aduerba.
376. 2.

Ingenium quid. *425. 3.*

Infantes opera non autem cogitatione sunt
innoxii. *355.*

Infantes in materno utero cum matre ba-
ptizari.

pitari non possunt, & quare. 56.5.
 Inchoatio pacis sanctorum est in hac vita,
 sed non perfectio. 68.1. & in seq.
 Iudicij diem nouit Christus quamvis disci-
 pulos scire noluit. 69.1.
 Iustitia iusti ad examen districti iudicis no
 est secura. ibid. 3.
 Iustitia nostra apud Deum peccatum est.
 ibidem.
 Ignis gehennæ partim lumen habet, partim
 non habet. 72.12. & in seq.
 Inter huius, & futuræ vite miseriam multum
 interest. 72.4.
 Inchoantibus præmium promittitur, sed
 perseverantibus datur. 158.1.
 Indulgentia peccatorum ubi, quando, &
 qualibus datur. 16.3.
 Iustus quisque esse incipit cum seipsum ac-
 cusat. 17.1.1.
 Irrisor est, & non poenitens, qui adhuc agit,
 quod poenitet. 179.1.
 Iustitia quedam pars est suam iniquitatem
 abscondere, & de ea erubescere. 186.
 3. & in seq.
 Interdum, quod mali sumus necessitate
 potius quam voluntate existimus. 188.1.
 & in seq.
 Iurandi vium dum facimus, periurij crimen
 incurrimus. 203. 2.
 Iuramentum non est obseruandum quo ma-
 lum incautè promittitur. 204.10.
 Iuramentum Dei, quid sit. ibid. 1.1.
 Inopes nascimur in hac vita, inopes rece-
 furi sumus de hac vita. 227.8.
 In lectione, non verba, sed veritas est aman-
 da. 300.9.
 In vita contemplativa deflectere licet, non
 autem in actua. 304.4. & in seq.
 Interdum ordinaria discretio est dum ne-
 gatur parenti, quod præstatur extraneo.
 313.5.
 Iactantia tam in dictis, quam in factis est ca-
 uenda. 316.1.
 Inuidus sicut, & superbus membrum est dia-
 boli. 321.3.
 Inimicus omnis est cauendus, sed maximè is
 qui videri non potest. 323.2.
 Imperiti sicut loqui nesciunt, ita tacere non
 possunt. 197.3.

L.

I Ecclio sanctorum scripturarum gemi-
 num fructum confert. 292.4.
 Lector strenuus potius ad agendum, qua
 legit, quam ad sciendum promptus.
 292.6.
 Lex Dei præmium habet, & poenam legen-
 tibus eam. 292.7. & in seq.
 Lectio eget auxilio memoris. 302.1.
 Latent sæpe venena circumlinita molli ver-
 borum. 323.4.
 Libido tunc magis queritur, dum videtur.
 219.8.
 Libido proxima est ventri. 229.4.
 Libidinis ignes ciborum fomite increscunt.
 230.17.
 Lex est via per quam itur ad Christum.
 44.1.
 Lex diuina triplici sentienda est modo.
 46.12.
 Liuor alieni boni suum punit authorem.
 321. & in seq.
M.

M Ali sibi similes defendant. 331.12.
 Melior est subiecta seruitus quam
 elata libertas. 354.3.
 Magis mala facientibus quam patientibus
 dolere debemus. 272.7.
 Mali necessarij sunt, ut quoties boni offend-
 dent, flagellentur ab illis. 372.7.
 Mundus multis est mortuus, ipsi tamen non
 sunt mortui mundo. 377.5.
 Moyses primus sapiens grammaticam tra-
 didit iudeis a quibus Phœnices didice-
 runt. 434.1.16. & in seq.
 Misericordia unde dicta. 449.7.
 Materies ex qua factus est mundus origi-
 ne non tempore res ex se factas præcef-
 fit. 14.6.
 Materia quo modo in formis vocata. 15.7.
 Miracula non pro fidelibus, sed pro incre-
 dulis fiunt. 65.3.
 Magnitudo signorum fiet sub Antichristo,
 nunc & quare. 66.4.
 Multi in die iudicij ex ijsperire possunt, qui
 nunc electi esse evidenter. 74.7.
 Multi verum inquirunt, sed pauci inueniunt.
 147.9.
 Mali Dei dona ad suam damnationem ac-
 cipiunt. 155.11.

S E N T E N T I A R V M .

Multi vitam sine crimen habere possunt:
sine peccato non possunt. 182. 1.

Mendaces faciunt, ut nec vera dicentibus ijs
credatur. 201. 1.

Mendacium peius nonnunquam meditari
quam loqui. 201. 6.

Mens bona ad malum, nec præmijs, nec ter-
rore vincitur. 203. 3.

Mens ad contemplandum Deum non po-
test esse libera quæ desiderijs mundi in-
hiat. 226. 2.

Monachi summa virtus, humilitas, summum
vitium superbia est. 311. 1. & in seq.

Malum à diabolo non est creatum, sed in-
uentum, & quo modo. 18. 1.

Malum non est natura, quia nocet. 19. 2.

N.

Non debet virtus aliena corripere, qui
vitijs seruit. 329. 1.

Non nulli, qui corrigi nolunt, corrigentium
vitæ detrahunt. 331. 11.

Non sunt promouendi ad regimen Eccle-
siae, qui virtijs subiacent. 332. 1.

Non debet honoris ducatum suscipere, qui
nescit subiectis tramite melioris vitæ
præire.

Nihil peius est quam per potestatem liber-
tatem peccandi habere. 355. 5.

Non multa scire, sed bene vivere beatum
facit. 148. 14. & in seq.

Non peruenitur ad veram beatitudinem, ni-
si per fidem. 148. 1.

Nescire simpliciter ad ignorationem, no-
luisse autem scire ad contumacem super-
biæ pertinet. 181. 6.

Nihil peius quam culpam cognoscere, &
non defere.

Nullus homini tam importunus est exactor
quam venter. 231. 14.

Nihil tam noxiūm quam vt animus seruat
ventri. 229. 3.

Nec quid nimis. 237. 16.

O.

Optandum, vt boni sint concordes,
discordes vero mali. 318. 2.

Omnis, qui supereminet plus mœroribus
afficitur, quam honoribus gaudet. 355. 3.

Oculus, vt seipsum non videt, sic nec ani-
mus. 343. 3.

Omnis, qui secundum Deum sapiens est, bea-
tus est. 146. 1.

Omnis sapientia ex scientia, & opinione
consistit. 147. 10.

Omnis noua conuersio adhuc pristinæ vitæ
habet commixtionem. 162. 7.

Observantia magna circa cordis custo-
diam est adhibenda. 193. 8.

Oratio frequens vitiorum impugnationem
extinguit. 284. 1. & in seq.

Oratio cordis est non labiorum. 285. 4.

Orandum cum gemitu. ibid. 5.

Oratio, quæ pura. 285. 8.

Oratio duobus modis impeditur. 286. 11.

Orantis qualis debet esse affectus erga Deum.
287. 15. & in seq.

Oratio opere, & opus oratione fulcienda.
287. 18. & in seq.

Oratio quando in peccatum conuertitur.
288. 21.

Oratio electorum interdum in præfusis
eorum differtur, & quare. ibid. 22. &
in seq.

Orantes multi cur interdum non exaudian-
tur. 289. 26.

Oratio priuatis locis opportunius funditur.
290. 27.

Orantis multiplex sermo eam non conciliat
Deo, sed pura sinceraque intentio.
ibid. 29.

Oratio in praesenti tantum vita pro reme-
dio peccatorum effunditur. 291. 34.

Oratio quo modo à psalmis differat. ibid.

Oratio, & lectio quo modo differant. ibid.
4. & 2.

Oculus dexter scandalizans vita contem-
plativa est. Duo oculi in facie vita acti-
ua, & contemplativa in homine sunt.
305. 11.

P.

Plerumque diligit homo in alio, quod
odit in seipso. 326. 6.

Plerique correptionem suam officium chari-
titatis esse existimant, plerique contra
330. 5.

Plerique sacerdotes suæ utilitatis magis cau-
sa quam gregis præesse cupiunt. 334. 5.

Pro malo merito plebis auferitur doctrina
prædicationis. 346. 1. & in seq.

Propter peccatum primi hominis humano
generi poena est illata feruntur. 353. 3.

Pote-

Potestatis insigne non est utile, nisi bene geratur. 355.5.
 Princeps iustus plerumque malorum errores dissimulat. 359.1.
 Principem redire ad melius est difficilè si fuerit vitijs implicatus. 360.1.
 Plèrius apud Principes necessitate magis quam voto mali existunt. 361.4.
 Principem suis legibus obtemperare iustum est. 361.1.
 Peccatum quicunque sequitur alterius, necesse est, ut & eius pœnam consequatur. 361.6.
 Pauperum oppresores tanto acius condemnabuntur, quanto fortius miseros oppresserunt. 371.1.
 Prauitas peruersorum aliquando prodest iustis. 373.10.
 Pauperes quidam sunt elati, quos non divitiae eleuant, sed sola voluntas in iis superba est. 378.13.
 Psalmorum laudes. 420.1.13. & in seq.
 Pauperum rem præstare disiutibus magnum scelus est. 383.13.
 Peccator omnis in pœnitentia duplēm fletum habere debet. 171.5.
 Pœnitentiam tantum in hac vita patet libertas. 172.9. & in seq.
 Pœnitentiam quis digne agit. 172.7.
 Peccare est ad mortem ire, desperare est in Infernum descendere. 175.2.
 Peccatum duobus modis committitur. 180.1.
 Peccatum quatuor modis committitur in corde, & totidem in opere. ibid. 2.
 Peccatum tribus modis geritur. 181.3. & in seq.
 Peccatum tanto maiis, quanto maior, qui peccat habetur. 183.6.
 Peccatum sepe alterius peccati causa est. 184.3. & in seq.
 Peccata quadam veniunt de ira Dei. ibid. 6.
 Peccatum non solum facere, & diligere grauiissimum est. 187.2.
 Peccatum caueré melius est, quam emendare. 188.1.
 Peccatum anima antequam committatur, gravius perimescit, & quo modo committatur.
 Peccati recordatio apud iustum facit tardium anima. 191.2.
 Peccati recordatio seruo Dei quantum esse debet. ibid. 3.

Peccari causa duplex. 192. & in seq.
 Peccare manifestè, maior est culpa quam occulte. 185.1.
 Per sensus carnis morbus irrepit mentis. 196.1. & in seq.
 Peccator omnis superbus est. 215.2. & in seq. & 19.7.
 Perirurare non poterit, qui iurare non appetit. 203.1.
 Prima materies luxurie est saturitas panis. 228.2.
 Peccamus quando voluntate, aut cupiditate deflestimus, ubi violenter impellimur, & si flagitium non est, miseria tamen est. 280.34.
 Peccatum non esse quando nocturnis imaginibus illudimur, sed si antequam illudimur cogitationis affectibus præueniamur. 283.13.
 Psallendi utilitas quanta. 29.3.1. & in seq.
 Peccata non possunt ei remitti, qui in le pœcanti debita non remittit. 324.3.
 Peccata manifesta non sunt occulta correptione purganda. 352.13.
 Patrimonium grande, grandis tentatio est. 378.10.
 Pro factis Diuinis plerumque dicta ponuntur, & quare. 45.9.

Q.

Vi fratrem sibi tardius reconciliat, Deum sibi tardius placat. 324.5.
 Qui se non dignum ad episcopatum existimat, locum eius, qui dignus est non preoccupat. 333.3.
 Qui regimini Sacerdotij contendit appetere, videat an eius vita honori sit congrua. ibid. 4.
 Qui alijs præst non solum autoritate, sed etiam humilitate clarescat. 343.1.
 Qui docendi minus habent multum periculi subeunt, si contradicentibus veritati resistere noluerint. 347.1.
 Qui corrigerere potest, & dissimulat, alieno errori consentit. 347.5.
 Qui blandè castigantur, & non corrigitur, acrius arguendi sunt. 351.11.
 Qui in nostris delictis clementes sumus, erga alios rigidi esse non debemus. 353.20.
 Qui appetit honores seculi, & hic, & in futuro vacuus innenitur à requie. 355.2. & in sequen.

Qui

S E N T E N T I A R V M .

Qui in hoc seculo bene imperat, sine fine regnat. 356. 6.

Quanto quisque in superiori loco constitutus est, tanto in maiore periculo est. 360. 2.

Qui metu veritatem occultat, diuinam provocat. 370. 7.

Quidam cum Dei voluntati resistunt, nescientes Dei consilium faciunt. 372. 5.

Qui sibi nequam est, nulli bonus esse potest. 380. 6.

Qui hic misericordiam non impetrat, illic pietatis fructum non inuenit. 381. 11.

Quare in libris quædam obscura, quædam aperta reperiantur. 45. 6.

Quibus diuinitas Christi ostenditur, ad genuum demonstratur. 70. 8.

Qualem quisque conscientiam tulerit, talis & iudicem habebit. 71. 9.

Quæ supra hominis intelligentiam sunt, scrutanda non sunt. 147. 9.

Quo modo ad Deum conuersti debemus. 161. 3.

Quisque dum ad cognitionem Dei accedit, magis se grauari impulsu vitorum agnoscat. 163. 2. & in seq.

Quæcunque velociter ad profectum tendunt, celeriter finiuntur. 211. 4.

Qui desiderio cupiditatis exesuant, flaru diabolica inspirationis vruntur. 228. 10.

Qui lreditur pro ludente oret. 287. 13. & in seq.

Quanto quisque ad artem concendit, tanto magis ad eum ars ipsa descendit. 294. 3.

Quod obscurum est, aut dubium, conferendo cito perspicitur. 301. 2.

Quæ seculi amatoribus chara sunt, sancti ut aduersa fugiunt. 306. 1.

Qui ad hoc conuersiōnē sanctitatis prætendit, ut alijs quandoque præsit, Christi discipulus non est. 311. 3.

Qui immediatè altiora scrutatur, ab intentione veri obtunditur. 319. 17. & in seq.

Quatuor sunt affectiones, quibus mens iusti salubri tempore pungitur. 170. 4.

Qui sanctum virum imitatur, quasi exemplar aliquod intuetur. 168. 10.

R Ex, qui in hoc seculo benè imperat, sine fine regnat. 356. 6.

Regum nomen sicut recte faciendo obtinetur, ita peccando amittitur. 356. 7.

Rex quasi unus ex subiectis esse dicitur. 356. 8.

Reges agnoscant se esse mortales. ibid. 9.

Reges bonos esse munus Dei est, malos vero sceleris est populi. 357. 11.

Reges quanto honore sunt sublimiores, tanto mente humiliores esse debent. ibi. 12. & in seq.

Reges prodeesse populo non obesse debent. 358. 3.

Regnum coeleste saxe proficit per regnum terrenum. 362. 2.

Rectores a Deo iudicandi sunt, a suis autem subditis nequaquam, nisi a fide defecerint. 340. 3. & in seq.

Raro nocetur homini ab extraneis si suum non ludent. 323. 3.

Reus est quisque se iudice, quivitia, & accusat, & perpetrat. 205. 4.

S.

Sæpe per honores quorundam mutantur, & mores. 327. 6.

Sæpius per quos iustitia docetur, per ipsos gravius peccatur. 338. 1.

Sicut bonus pastor super oves, ita bonus Sacerdos super gregem Christi sollicitus est, se debet. 349. 5.

Sacerdotes pro populorum iniquitate damnantur, si eos, aut ignorantes non erudiatis, aut peccantes non arguant. 349. 1.

Sacerdotes arguendi, qui peccantem non recipiunt, sed despiciunt. 350. 6.

Sancti viri non appetunt curas occupationis secularium. 332. 3.

Sacerdotes boni populi delicta debent deflere. 350. 7.

Stultus, vel improbus index esse non debet. 364. 1.

Sancti viri plus formidant prospera quam aduersa. 374. 2.

Scelus magnum est rem pauperum præstare diuitibus. 383. 18.

Sollicitè debet quisque vivere, & semper terminum vita sua considerare. 385. 3.

Somniorum diuersæ species, & vnde. 281. 6. & in seq.

Somnia familia sunt augurijs. 283. 10.

Semina quanto tardius exequuntur tanto ad frugem cumulatius crescent. 289. 23.

Sancti viri in hoc seculo peregrini. 306. 4. & in seq.

Semetipsum abnegare est voluntati propria renuntiare. 309. 2.

Sepe vanam gloriam contemnendo in aliud vitium inciditur. 307.4. & in seq.
Sola miseria caret inuidia. 321.4.
Spiritus sanctus creator est. 4.1. L. non est. 9.
Spiritus sanctus parris, & filii, & inde unum sunt essentialiter. ibid. 2. & 3. 2. 2. 2. 2.
Spiritus sanctus omnia dona non modo pro his, sed etiam improbis distribuit. 42.7. & in seq.
Scriptura sacra communis est, & parvulis, & perfectis. 44.4. & in seq.
Scripturæ sacrae sepe ea, quæ futura sunt, in quæ facta essent, narrant, & quare. 45.6.
& in seq. 2. filii, res ipsa punitur. 2. 2. 2.
Sapiens secundum seculum, stultus est secundum Deum. 146.4. et iusquæ omnes
Scienti bonum, & non facienti, peccatum est. 147.11. & in seq.
Sine charitate nemo ad beatitudinem pervenire potest. 151.2.
Spes vana est eorum, qui male agere non desinunt. 152.1.
Securitas negligentiam parit, & hæc incautum quemque reddit. 174.17.
Superbia regina est, & mater omnium vitiorum. 214.8. & in seq.
Superbia, qui infantur, vento pascuntur. 215.24. & in seq.
Superbia ibi cadit, ubi nascitur. 216.8.
Sicut clavis clavum trudit, ita sepe recrudatio ardoris gehennæ ardorem excludit luxuriam. 222.23.
Sanitas est pernitiosa, quæ hominem ad inobedientiam perducit. 269.7. et iusquæ omnes
Sine charitate nemo ad beatitudinem pervenire potest. 151.2.
Seniores plebis prius docendi sunt, ut per eos infra positæ facilis doceantur. 345.7.
Sub veteri testamento minoris culpi erant peccata, & quare. 5.3.2.
Sermones vani in ore Christiani esse non debent. 197.5 & in seq.

T.

Tanto quisque fit veritati vicinior, quanto se esse longius ab ea fuerit arbitratus. 319.16.
Tentes falsi non deerunt, si præsentia fuerit numerorum. 369.1. et iusquæ omnes
Tentis falsidicis tribus personis est obnoxius, Deo, iudici, & innocentii. ibid. 2.
Tentibus falsis coniunctis tarde mendacij falsitas reperitur. ibid. 3.

Tribulationes omnes huius vitaæ aquis praeterunribus comparantur. 375.4. et iusquæ
Tribulationes facili plus prosunt quam prosperitates. ibi. 7. et iusquæ omnes, 11. et iusquæ
Terrena omnia feruando amittimus, largiendo seruamus. 379.4. et iusquæ omnes
Tempus non pertinet ad ea, quæ supra cœlum sunt. 12. 23. et iusquæ omnes
Tempora, in solo animo reperiuntur. 13. 4.
Temporalia, perpetua, & sempiterna, quo modo differant. 32.3.
Trimodium est genus conuersionis ad Deum. 159.7. et iusquæ omnes
Vita omnia possunt à simplicibus perpetrari, hypocrisis non potest. 320.3.
Veritas molestia est inquis, & amara disciplina iustitia. 330.8.
Visus cæteris sensibus præstantior, & quanto cuiusque sensus organum superius est, tanto sensus ipse nobilior habetur. 34.2.
Vir sanctus nō debet ultra se offerre in agone pro certamine iustitia. 63.3.
Vtile est multa scire, & recte vivere. 147.13.
Verè sapit, qui recte, & secundum Deum sapit. 198.11. et iusquæ omnes
Vulnera mentis aperta cito exhalant, claufa nimis exulcerant. 200.28. & in seq.
Vera sepe præmittit, qui falsa dicturus est. 201.2. & in seq.
Vitium ex vitio sicut virtus ex virtute dignatur. 206.2. et iusquæ omnes
Virtus qua quis male viritur interdum vitia gignit. 208.1. & in seq.
Virtus quædam speciem virtutum præ se fertur. 209.1. & in seq.
Virtus sunt prius extirpanda quam virtutes inferenda. 212.6.
Virtus qualiter sine humilitate, & charitate in vitio depuratur. 216.5.
Virginitas nuptijs præferenda. 223.2.
Virginitas geminum bonum est. ibid. 3.
Virginitas securitas mentis est, & sanitas corporis. 223.5.
Virginitas si labit, nullatenus reparat. 224.6.
Virgo carne, & noa mente nullum præmissum habet. ibid. 7.
Virgines de suis meritis gloriantes hypocritis comparantur. 224.11.
Ventrem, qui nimis pascunt, sensum mentis obtundunt. 229.6.

I N D E X E R R A T O R V M , I N Q V O
primus numerus paginam , secundus sententiam
in qua reperitur indicat .

P.2.3. immutabilis. l. immutable. P.24.11. fragilitas. l. fragilitatis. P.61.7. reddit. l. reddit. 64.1. mutiedam.
l. nutriendam. 67.5. quiddam. l. quidam. 68.3. ecclesiam. l. ecclesiæ. 145.3. est. l. &. 148.15. ignorantia. l. igno-
rantiam. 149.4. extorquet. l. extorquetur. 161.7. retinet. l. retinetur. 155.7. in vicem. l. in vicem. 158.2. fine. l.
fine. 159.8. nimis. l. minis. 162.5. nifil. ue. 168.7. in boni. l. in bonum. 170.4. in ffo. l. ius. 174.15. contri-
ctionem. bisl. contributionem. 175.1. elongamus. l. elongamus. 189.4. indeterius. l. in deterius. 191.3. ad verfum
l. adversum. 196.1. cogitationes terre. l. terra. 198.12. per ornatum. l. per ornatum. 200.24. de ricta. l. de ricta.
224.7. incipientibus. l. insipientibus. 233.6. ebrietate. l. ebrietati. 259.1. in gurgitatione. l. ingurgitatione.
262.1. in digna. l. in digna. 263.7. post. post. delendum est alterum. 161.9. ferunt. l. feriantur. 161.11. vitijs. l.
vitijs. 264.2. adueniam. ad venizum. 276.24. ex conperfsoni. l. ex conperfsoni. 294.4. scrutari. l. scrutari. 295.
l. interius. l. interius. 301.12. letiferi sucti. l. letiferos succos. 309.1. illis. l. illi. 310.1. a more. l. amore. 313.1.
exercere. l. exerceri. ita etiam in margine. ibi. 3. tempor. l. tempor. 314.2. amari. l. a mari. 315.9. indeterius. l. in-
deterius. ibid. 6. infirmal. infirma. 318.9. audiunt. l. audiunt. 326.5. pernicioſus. l. pernicioſor. 330.8. veritati.
l. veritatis. 331.1. crucifixi. l. crucifigi. 339.5. auferuntur. l. auferunt. ibid. ergu. l. ergo. 340. ſpem. l. Sem. 342.7.
peccandi. l. peccati. 354.1. in gentibus. l. in gentibus. ibid. 2. dominus. l. dominis. 358.4. faciliſ. l. facilis. 362.3.
praditi. l. praditi. 366.4. ſeruitatem. l. ſeruite. 370.6. imperitos. l. imperitus. 376.3. conſtitutione. l. conſtitu-
tione. ibid. 4. perfſunte. l. perfſunt. 382.14. precipiamus. l. precipianur. 390.2. defendant. l. defendant. 390.2. descendans.
391.3. cremo. l. eremo. 393. contra diſtiones. l. coſtradiſtiones. 396. Paulo. l. Pauli. 402.6. hic. 405. parturienij.
l. parturientis. 408.3. Publico. l. Publio. 409.3. Angelorum. l. Angelorum. 431.4. in ſcriptis. l. in ſcriptis. 435.
generat. l. generant. 436. delinet. l. decline. 442. in me culatum. l. in me culatum. 446. pagilator. l. pagilator.

Alia errata, si qua eſcurrunt, benignè emendato. Vale.

ИДЕЯ ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ПРОЦЕССА В УЧЕБНОМ ПРОЦЕССЕ

Все педагогические процессы включают в себя идею. Идея педагогического процесса - это идея обучения и воспитания. Идея обучения - это идея о том, что ученик может и должен учиться. Идея воспитания - это идея о том, что ученик может и должен стать хорошим человеком. Идея педагогического процесса - это идея о том, что ученик может и должен учиться и стать хорошим человеком.

Идея педагогического процесса - это идея о том, что ученик может и должен учиться и стать хорошим человеком. Идея педагогического процесса - это идея о том, что ученик может и должен учиться и стать хорошим человеком.

Идея педагогического процесса - это идея о том, что ученик может и должен учиться и стать хорошим человеком. Идея педагогического процесса - это идея о том, что ученик может и должен учиться и стать хорошим человеком.

Идея педагогического процесса - это идея о том, что ученик может и должен учиться и стать хорошим человеком. Идея педагогического процесса - это идея о том, что ученик может и должен учиться и стать хорошим человеком.